



UNA FORQUILLA ENTRE ELS 50 MIL I ELS 350 MIL

Manifestació en contra l'amnistia a Barcelona

Germanor entre Sarrià i la perifèria barcelonina. La negativa a una amnistia ha unit als dos extrems socials. Els de Sarrià anaven com sempre, fets un cromó. A destacar els talons alts de les senyores molt apropiats per a manifestacions d'alta durada. Entre els perifèrics, samarretes imperi i transistors. Tots s'unien com una sola persona embolicats per la bandera espanyola. Bonic. Entre els manifestants una nodrida representació de Palos de la Frontera, bella ciutat andalusa que està a mil noranta cinc quilòmetres de Barcelona (10 hores i mitja d'autocar). Segons els convocants, tota Catalunya ha sortit al carrer.



MANA QUI MANA

La tercera personalitat política de Noruega és un pingüí

Encara hi ha esperança. Un pingüí ha arribat fins el tercer lloc en l'escala de comandament noruec. Com a mínim, menjarem peix. El pingüí sempre impecablement vestit i amb pas segur, dona dignitat a la filera de polítics que el segueixen. En les reunions ministerials, quan diu sí aixeca l'ala dreta, quan és que no, l'esquerra. Només un dubte enfosqueix la bonica notícia. No sabem si el càrrec és hereditari, a lo monàrquic, o republicà via eleccions i tampoc sabem qui el vota, si els homes o els pingüins. Per la rest, de conya.



GIR COPERNICÀ

Ana Rosa Quintana elogia l'orgasme

És el que té, situar-se a l'extrem de les coses. Un dia s'acaba l'espai i caus pel precipici... o fas un gir bruscat cap a l'altre costat. La Quintana poc amiga de les alçades, ha fet el gir, però ha caigut de cul. Porta masses anys fent el programa des del "Valle de los Caídos" parlant de la bondat franquista perquè ara els seus seguidors, acceptin que parli d'orgasmes. Només havia parlat de sexe una vegada per assegurar que els d'esquerres no trempaven. Si jo fos d'ella, aniria a orgasmar a una altra banda.



TARRAGONA I ELS COMPTES DE L'AJUNTAMENT

El batlle, Rubén Viñuales, té por que l'Ajuntament faci fallida

Mira per on vulguis però ningú ho entén. Tarragona necessita 14 milions per fer front a la despesa corrent, és a dir, al conjunt de serveis públics que es presten a la ciutat. El batlle cria a sometent a tots els partits i assenjala culpables l'increment de l'IPC, l'augment del preu de l'energia i de la inflació. Però també ha dit que sí que té diners per a inversions, però no per a despesa corrent. Els tarragonins, desesperats amb ell, han proposat donar la meitat del seu sou a l'ajuntament sempre i quan ell foti el camp.



RODALIES NO RODA NI AMB RODES DE FUSTA

Preguntes sense resposta



Cada vegada que Rodalies deixa de funcionar, com aquell que diu cada dia, els usuaris busquen culpables de l'alteració de la seva rutina diària. Renfe és el nom que primer ve a la ment, si bé Adif té molta responsabilitat en un servei que està parcialment traspasat a la Generalitat

de Catalunya. Però, ¿quines competències té cada organisme? Fa 13 anys, governava el tripartit amb el president José Montilla i Joaquim Nadal com a conseller de Política Territorial i Obres Públiques. Els treballadors de Renfe sempre van desconfiar del nou patró i els viatgers no van notar cap millora en el canvi de titular. La Generalitat es va quedar horaris i tarifes, res més. Cal més explicacions?

NI ELS TIGRES ES MENGEN MÚTUAMENT

Una votació orgàstica de l'extrema dreta republicana americana

El president de la Cambra de Representants dels Estats Units, Kevin McCarthy, ha caigut degut a una votació històrica. El republicà sempre cavalcava el tigre de la política d'extrema dreta nord-americana liderada per Donald Trump per complir el seu somni de convertir-se en president de la Cambra de Representants. Ara, el tigre es va girar i se'l va menjar. El 55è president de la Cambra de Representants dels Estats Units ha estat destituït en una votació promoguda pels rebels del seu propi partit. Aquests estaven rabiosos i han guaitat durant nou mesos el moment de la seva venjança. McCarthy va reprimir els seus intents de bloquejar-lo, va aconseguir el càrrec més poderós al Congrés, però era una realitat incòmoda. El control d'aquest poder penjava del caprici dels extremistes del seu partit que han preferit calar foc a la seva casa.

